

דברי חכפר

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2804 * י' טבת תשפ"ד * 22 דצמבר 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

מר גרוסבארד היקר

1. השבוע ביום רביעי חנכנו את הארכיון במשכנו החדש בטקס צנוע. התכנסנו ברחבה שלפני הארכיון מתחת ללב הקיבוץ. ועל אף הקור העז הלב של המתכנסים היה חם. רחל הסבירה על המעון החדש של הארכיון ועל הדברים שנוספו בו בשנים האחרונות. בעיקר בתחום האינטרנט והמצגות. תמר קולר מנהלת הקהילה ויוסי כץ יו"ר הוועד נשאו דברים. משפחת עדר ברכו והסירו את הלוט (שהיה הדגל שהגיע עם המייסדים מחדרה כאשר עלו לכפר הנשיא). ויהודה עדר שר את השיר שלו שאני הכי אוהב. מר גרוסבארד היקר.

2. יודה עדר כתב שיר נהדר על ולאבא שלו. שיר על אבא שלו מר גרוסבארד, שאנחנו מכירים אותו בשם יצחק עדר. בשיר יהודה בורא את אבא שלו דרך העדרו ודרך הקושי האישי שלו לעצב את הגעגוע במילים. וכך מתוך הדיבור על הקושי לתאר נבראת דמותו הייחודית של יצחק עדר, שהיה אולי האיש הכי מדויק בעולם. מאוד יתכן שאם יצחק עדר היה שומע אותי קורא לו כך הוא היה מסתייג בפנים חמורות, שלעתים רחוקות היה נדמה לי שאני רואה זיק של חיוך חולף ומבזיק בעיניו הנוזפות.

3. אבל יהודה שר לו בקול סדוק מגעגועים ובהמון אהבה "מר גרוסבארד היקר זה העבר שלך שרוקד ושר אז עכשיו אתה חושב אוהב מנגן ושר מנגן ושר מר גרוסבארד היקר מר גרוסבארד היקר..." וכשאני שומע אותו שר כך למר גרוסבארד היקר, מיד אני נעשה מתגעגע נורא אליו ביחד איתו. ליצחק עדר האיש הישר כסרגל וחמור הסבר שבנה והגשים ויצר חברה יפה על גבעה בגליל, במדינה שהולכת לנגד עינינו ומתפוררת כעת לחתיכות, כשהיא טובעת בריסיסי רסיסים של שנאה יוקדת.

4. אבל הקול של יודה עדר שב ומזכיר לי: "כל הזמן אומר לעצמי גע כבר גע תוציא ת'געגוע גע כבר גע כמעט עבר שבוע ולא נרגע גע כבר גע אבל זה לא יוצא ורק הגשם יורה..." מר גרוסבארד היקר.

5. יודה רק רוצה להגיד שאני שומע את השיר שלך כבר כל הבוקר ומזייף בחן רב ומכל הלב ביחד איתך: "מר גרוסבארד היקר זה העבר שלך שרוקד ושר אז עכשיו אתה חושב אוהב מנגן ושר מנגן ושר...". איזה שיר יפה עשית לנו יודה, בחיי איזה שיר יפה. ושתהיה שבת של שלום לכולנו.

6 יהודה עדר שר "מר גרוסבארד היקר"

<https://www.youtube.com/watch?v=RAjy199CMsc>

7. בצילום: מר גרוסברד היקר

אל אלה החיים בזמן שאול

1. וַיִּקַּח שְׂאוּל אֶת הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ. וַיֵּרָא נָשָׂא כָלִיו כִּי מֵת שְׂאוּל; וַיִּפֹּל גַּם הוּא עַל חֶרְבוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ. וַיָּמָת שְׂאוּל וַשְּׁלֵשֶׁת בָּנָיו וְנָשָׂא כָלִיו גַּם כָּל אֲנָשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו.

2. אני חושב עכשיו על האיש הגבוה ויפה התואר הזה שלא רצה להיות בכלל מלך וחי על זמן שאול מרגע שנמשח בשמן המשחה על ידי שמואל (נביא שבכלל לא רצה במלך לישראל) ונפל בערבו של יום קרב על חרבו. עם שלושת בניו ונושא כליו, גם כל אנשיו שחיו איתו גם הם בערבון מוגבל מאוד, שמתו עמו ביום ההוא. יחדיו. מה בעצם יש בַּמֹּת הַיָּחִיד הזה שמסעיר כל כך את דמיוננו?

3. "הנה מוטלות גופותינו" עתיד לכתוב המשורר חיים גורי על רעיו שנפלו יחדיו בקרב. קרב אחר. אבל המוות בקרב יחדיו נראה תמיד אותו הדבר. תמיד :
ראה, הנה מטלות גופותינו שורה ארקה ארקה. / פנינו שנו. המות נשקף מעינינו.
איננו נושמים. / כבים גוהות אחרונים והערב צונח בהר. / ראה, לא נקום להלך
בדרכים לאורה של שקיעה רחוקה. / לא נאהב, לא נרעיד מיתרים בצלילים
עגבים ודמומים, / לא נשאג בגנים עת הרוח עוברת ביער...

4. כי ככה זה אחרי שמתים. תמיד יש מי שמת ויש מי שזוכר את המת.
ומי שזוכר את המת קובע את דמותו של המת לאחר מותו יותר ממה שהוא
קבע את דמותו שלו בעודו בחייו. הרי לכך נועדו חוברות זיכרון ושירי מספד.
לפאר את דמות המת ולצייר בצבעים עזים את חייו שבאו פתע אל קיצם.
סיפורי התנ"ך דנו אותנו לזכור את האדם שהיה המלך שאול דרך סיפוריהם של
אלה שחיו אחריו ושרטטו את דמותו הטובה או הרעה, בלי שתהיה האפשרות
בידו למחות.

5. אבל אם נתאמץ לקרוע את קורי הסיפור הכובלים את המת לדמותו
המוסכמת, נוכל לזכור תמיד שהיה גבוה, יפה תואר וביישן ושלא רצה להיות
מלך. שקיבל את דין התנועה והלך לחפש אתונות ומצא מלוכה. ובסופו של יום
מותו הקולקטיבי מצא אותו על הר הגלבוע. ודוד שחתר תחתיו ושיגע אותו כבר
היה שם כדי לכתוב שירה נפלאה לזכרו. וזהו.

דווקא עכשיו, בצל המלחמה

1. בישראל, כמו שלמדנו מחנוך לוין, יש רק שלוש עונות - קיץ, חורף ומלחמה. ונדמה שהעונה הארוכה מכולן היא המלחמה. עייפנו כבר מכך שהמוזות סותמות כשהתותחים רועמים. ולכן לפעמים גם פתיחת תערוכה יכולה להיות מעשה חתרני. מאוד. כי אלה החיים.

2. אז "דווקא עכשיו, בצל המלחמה" תערוכה קבוצתית שתתקיים בבית מזי"א בירושלים. פתיחה ביום ראשון הקרוב 24.12 בשעה 19:30. רוב הסיכויים שלא אגיע כי סוגרים את המחסומים לצפון בצומת גולני בשעה מוקדמת (סתאם, אני פשוט שונא פתיחות), אך לעומת זאת כן אהיה נוכח בגופו של ציור אחד שלי שהסכים להשתתף בתערוכה, הציור נקרא "קיבוץ בארי-מתגושים". אז אם אתם מזדמנים לירושלים, תנו קפיצה לבית מזי"א ותמסרו ד"ש.

דווקא עכשיו, בצל המלחמה

פסטיבל יהודי לאמנויות הבמה
שבוע של מופעים, הצגות, מפגשים ותערוכה

יום ראשון, 24.12.2023

בבית מזיא לתיאטרון
מסילת ישרים 18, ירושלים

..... 19:30 פתיחת תערוכה, 'ללא מילים'

תמונות, איורים ודימויים מימי ואירועי המלחמה
אוצרת: חן הוד

אמנים משתתפים: אור יוגב, אלה וסיד, שמרית שולמן, יפית קורולב,
חנה סביצקי, סם גריפין, לי-אור עצמון פרואין, אסתי מרלינסקי זכאי,
ראידה אדון, אילנית שמיע, יפעת אלוק, זאב אנגלמאיר, שירי אלגור,
ראובן זהבי, כרים אבו שקרה, אורן פישר, אריאל פינקר, דוד בלמה,
שמעון פינטו, אפרת חסון דה בוטון

פינת הקריקטורה השבועית: איך אני אסביר עכשיו לשרה...

• השעון של יצחק עדר

השבוע בלינו הרבה עם זיכרונות על יצחק עדר. קודם כל בטכס מחמם הלב של חנוכת הארכיון, התחברנו לעברנו ולליבה של כפר הנשיא. תודה למשפחת עדר ותודה לרחל גינת ולצוות הארכיון על כל מה שהביא לאירוע הזה של חנוכת הארכיון.

ובאשר לשעון הקיר אשר נדד מחדר האוכל הישן, אל חדר האוכל "החדש" ומשם למפגש, אני זוכרת שיצחק סיפר לי איך קנה אותו בשוק הפשפשים בחיפה, וכיצד, כאשר היה מרכז קניות, והיה נוסע כל שבוע לחיפה, כאשר הייה חוזר ביום חמישי, דבר ראשון, עוד לפני שהלך לביתו (סליחה, "לחדר"), היה ניגש לחדר האוכל על מנת למתוח את השעון. כך כל שבוע ושבוע! דיברנו על הדייקנות של יצחק עדר?

• לוין קיפניס

תודה לדודו פלמה שסיפר לנו בשבוע שעבר על לוין קיפניס שהיה מגיע לאשדות יעקב, ועל תרומתו לשירי החנוכה הרבים שאנחנו שרים עד עצם היום הזה.

לוין קיפניס היה חלוץ, חלוץ של מערכת החינוך העברי. לגננות בגני הילדים בארץ ישראל חסרו שירים וסיפורים בעברית, ולוין קיפניס היה היצרן והספק של כל החומרים האלה. לא רק השירים שלימדו בגני הילדים, ומשם הגיעו לכל בית ובית, והיום אנו שרים אותם כאילו היו מסורתיים כמו "מעוז צור", הוא חיבר שירים לכל החגים, חיבר סיפורים, ויחד עם הסופרת ימימה צ'רנוביץ' אביר חובר מקראות לגני הילדים. יש לי עד היום בביתי כרך של "גן גני" ובו סיפורים ושירים לגן הילדים. בילדותי ידעתי בעל פה את הכרכים של גן גני.

ויש גם קשר לכפר הנשיא.

בנו של לוין קיפניס, טל קיפניס, התחתן עם חברת כפר הנשיא, מגרעין ה', חנה ליליאן. למי שהשם ליליאן נשמע מוכר, הרי הסבא של חנה ליליאן, היה אפרים משה ליליאן. הוא היה הצייר של הציונות, והצטיין בעיקר בתחריטי העץ שלו. אינני בטוחה אם החונה של הזוג התקיימה בכפר הנשיא, אבל ההורים של טל

קיפניס בקרו כאן בקיבוץ כמה וכמה פעמים. אז הנה גם הזכרנו את כפר הנשיא.

• פנסיה לחברים

תודה לחברים אשר בחרו באביבה, דליה ובי לקדנציה נוספת בהנהלת קרן המילואים של הפנסיה לחברים. נושא הפנסיה לחברי כפר הנשיא, הוא נושא שמעסיק אותי כבר עשרות שנים, וזאת הייתה הסיבה שהסכמתי להיכנס לצוות וגם להחליף את דליה כיו"ר. תודה לדליה, אשר ממשיכה בתפקידה בטיפול בזכאות החברים לפנסיה ותודה לאביבה שהקפדה המקצועית שלה, מידי חודש בחודשו, מסייעת להעביר לכל החברים את המגיע להם.

שיהיה לנו סופ"ש רגוע, ושישובו החטופים והחיילים לבתיהם.

תמר וולפין

@@@@@@@@@@@@@@@@@@

**הוקרא באירוע במסגרת בית הקפה של יום
ו'במפגש, לציון ימי הולדת של בני 65+ שנולדו
בחודשים נובמבר ודצמבר.**

בוקר טוב חברים,

אז זהו, היום אין הורוסקופ. היום זה יום הכתיבה
החופשית, יום העט והיד שאין להם חוק ומחסום, לא חרוז, לא נושא מוביל ולא
ממש הגיון.

הכוונה פשוט לברך את ילידי נובמבר ודצמבר. ילידי הסתיו וגם קצת חורף
שנולדו בתקופה שמותר כבר ללבוש סוודר.

ומי אתם?

אלה שנולדו ב**נובמבר** הם: סמי אוחיון, ברוך כהן, אילן המאירי, גדי עמית, אורי
אדלשטיין, קרול לופוב, דוד קולט, עדנה עתי, רותי גדליזון, מאיר ריינס, רייצ'ל
ג'קסון, ורמה זולטי.

ילידי **דצמבר** הם: מעין פלמה, מרים כהן, אפרים מעין, מרים קנדל, בלהה
איילון, אודי אגם, פט בן זאב, אריה ניצן, שרה דבולט, מיכה ליפשיץ ופיליס
קולט.

את רובכם אנו מכירים כבר שנים, עם רובכם אנו מחליפים הרבה מילים ועם
חלקכם פחות מילים. יש ביניכם פתוחים, יש כאלה סגורים וביישנים (כל אחד
יחליט לאיזה תיאור הוא שייך). יש עצובים ויש שמחים נון סטופ. יש יצירתיים
מאד ויש אוהבי שגרה מאד, יש האוהבים תה ויש שמעדיפים יין, יש יושבי בית
ויש טיילים נצחיים.

יש האוהבים לשיר ויש אלה המעדיפים לרקוד. יש כאלה עם המון נכדים ויש
כאלה שהם משפחה קטנה. יש אנשי ניהול והנהגה ויש המוכשרים בתחום בו
עוסקים. יש גאונים בחשבון ויש שידם מושכת בעט. יש אוהבי ספר ויש אוהבי
מסכים. יש שאוהבים את עבודת האדמה ויש המעדיפים עץ, ברזל ומתכת.
יש ביניכם האוהבים את נשותיהם ויש האוהבות את בעליהן, ויש כאלה שלא,
וזוה הכל בסדר.

יש ביניכם אלה שרק נשקו את גיל ה 65 ויש בינינו אלה שעברו את גיל ה 100.
יש אוהבי כלבים ויש אוהבי חתולים. יש אלה עם בית עם נוף לחרמון ויש עם נוף
לעץ בגינה.

יש שכל היום נמצאים ומבשלים במטבחם, ויש כאלה שכל היום סביב השולחן
אוכלים. יש יושבי פילאטיס כסאות ויש שוכבי פילאטיס רצפה. יש הצועדים
במערכת ויש שהאצבעות נעות על המקלדת. יש יום שאתם טובים יום שאתם
רעים, יום שאתם מועילים ויום שאתם מנצלים, וזה סבבה.
תודה לכם שנתתם לנו הזדמנות לחגוג עמכם ולהכניס טיפה אור לחיינו, והרבה
סוכר לבטן. אנו מאחלים לכם הרבה בריאות ואושר עד כמה שניתן בשנה קשה
זו.

מזל טוב לכם מכל הלב !!

צילה בן רשף וכל יתר הגמלאים

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

טיוולי +60
יום סיור מרתק בערש הנצרות -
האגן הצפוני של הכנרת
(דרגת קושי קלה)

נבקר ב"הר האושר", "כנסיית הלחם והדגים" שבטבחה
ובמגדלא שם נבקר בכנסיית "צלול למעמקים"
המודרנית והמרשימה המוקדשת לנשים
ובכפר היהודי העתיק שנדם במרד הגדול
כולל ארוחת צהריים

יום שישי | 22.12
ניפגשים בתחנת האוטובוס בקיבוץ: 08:30
עלות 60 ₪ למוכת 70 ₪ לאחרים

מדריך: יוסי שמעוני
דרשמה ופרטים: אירנה - 052-6265891, רמי קציר - 052-4441190

שירי מלחמת חרבות ברזל

שתי גדות

נכתב לזכרה של יונת אור ז"ל שנרצחה במתקפת הטרור ב-7 באוקטובר בקיבוץ בארי.

"שיר על חברות תמימה, במציאות מצלקת, והתחייבות להמשיך לחיות למרות הכול",

מילים ולחן: קרן פלס / הפקה מוסיקלית: אורי זך / עיבוד: אבנר קלמר, אורי זך

עם קשת בשיער כמו שהיינו ילדות

כשהנהר היה נהר והשדות היו שדות

הכוכבים הפנו מבט כשהסתכלת

איך הבנים בתחתונים יורדים לים.

שם התמכרת אל האסור, הלא ברור, האי אפשר,

העד הסוף הזה הטוב המרסק

תמיד בלבול אותם, בטור שרקו מתחת לחלון שלך

פרחו בך לחיים אפרסק.

ובאותו הסתיו חתרנו באותה סירה

היינו שתיים הוא אהב אז כל אחת לפי תורה

והסודות היו סודות היו סודות היו שדות

רק את נשאר אתו דבר,

אותה הקשת בשיער

כמו שהיינו ילדות, נשאר נהר תמיד היו לך שתי גדות.

היה לנו מספר מזל כזה שמבקשים איתו
דברים שרק אפשר לחלום בלב
והשירים היו עולם שמסתובב כמו קרוסלה
הכאב היה כאב היה שמחה.

גילית איתי את הפריחה הראשונה שלי
חיכית איתי בתחנה כשהם הגיעו לאסוף
את הבנות הצדדיות של המושב עם שיר קטן
ועם סיכוי גדול לשיר אותו בסוף.

ובאותו הסתיו חתרנו באותה סירה
היינו שתיים הוא אהב אז כל אחת לפי תורה
והסודות היו סודות היו סודות שדות
רק את נשאר אתו דבר,
אותה הקשת בשיער
כמו שהיינו ילדות, נשאר נהר תמיד היו לך שתי גדות.

קלענו לאותה המטרה
היינו שתיים הוא שבר אז כל אחת לפי תורה
והפרידות היו צורבות היו שורפות היו יפות
רק את נשאר אתו דבר
אותו העצב בצוואר
כמו שהיינו ילדות, כשהנהר היה נהר
והשדות היו שדות.

14.12 מרסלה קרפוך – נשמט בטעות בשבוע שעבר. סליחה והמון מזל טוב

24.12 אופיר זקן

25.12 שרה דבולט

26.12 דייב מק'לוקלין

28.12 פיליס קולט

מיכה ליפשיץ

יובל עזריה

כנרת לדרמן

10 שיעורים לחיים שקיבלתי מאבי

כשמארק צ'רנוף היה נער בתיכון, המורה שלו נתנה לכיתה משימה: לראיין אדם מעל גיל 25 ולאסוף עליו מספיק מידע כדי שניתן יהיה לכתוב ביוגרפיה קצרה ובסיסית על חייו ולגלות מה הטיפים החשובים ביותר שלו לדור הצעיר. מארק בחר באביו, שהיה אז בן 53, ומאז הוא שכח לחלוטין מהמטלה הזו, עד שגילה את המחברת שבה הוא כתב את תשובותיו של אביו, כ-30 שנה לאחר מכן. באותה המחברת הוא מצא עצות שהדהימו אותו, כי באותו הזמן הוא לא נתן להן הרבה חשיבות, אך כעת הוא הבין עד כמה שאבא שלו צדק. היום למארק יש בלוג בנושא העצמה אישית, והוא החליט לשתף עם הקוראים שלו את אותם טיפים שקיבל מאביו עוד לפני עשרות שנים, אותם תרגמנו כאן עבורכם.

1. גילאי 30, 40 ו-50 שלך לא ירגישו כמו גילאי 30, 40 ו-50 מבוגרים הם פשוט ילדים גדולים. גם כשהשנים עוברות ואנו מתבגרים, איננו מרגישים זקנים כפי שחשבנו שנרגיש, ובאופן עקרוני, התחושה היא די זהה בכל גיל. ההבדל היחיד הוא שאנחנו נבונים יותר ובטוחים יותר בעצמנו. בגיל מבוגר כבר עברנו את הזמן שהיה לנו להתבסס בעולם ולגלות מה חשוב לנו באמת. לכן אין מה לחשוש להזדקן, אלא צריך לצפות לזה – זה נהדר!

2. כל אחד יכול לעשות שינוי בעולם אם גרמת לאדם אחד לחייך, שינית את העולם. אולי לא את העולם כולו, אך בהחלט את עולמו. אז תתחילו לעשות דברים קטנים כבר עכשיו – היו נוכחים בהווה, היו אדיבים, החמיאו לאנשים והעצימו אותם. כך תיצרו שינוי הן בחייהם של האנשים שתיגעו בהם והן בחייהם. בסופו של דבר כל הדברים הטובים שתעשו יחזרו אליכם ובגדול, וגם ההפך נכון.

3. תוצאות גדולות מגיעות ממיקוד מאמצים רכזו את המאמצים שלכם בדברים קטנים ואל תנסו להתפרש על תחומים רבים מדי או ללכת דווקא על דברים גדולים. התמחו בדבר מה. אם תתפזרו יותר מדי ועל פני תחום רחב מדי, לא תהיה לכם השפעה גדולה, אז התרכזו בתחום מצומצם והמאמצים שלכם יורגשו הרבה יותר. יתכן שייקח זמן עד שזה יקרה, אך אם תמשיכו למקד את המאמצים שלכם במקום הנכון, התוצאות בסופו של דבר יגיעו.

4. אהבו את עצמכם כדי להפוך לגרסה הטובה ביותר שלכם שאפו להיות מי שאתם רוצים להיות, הזינו את המוח ואת הגוף שלכם, אל תפסיקו ללמוד, התעניינו ברעיונות של אנשים אחרים (גם אלה שחושבים אחרת מכם), שאלו שאלות, הקשיבו, אף פעם אל תפסיקו להתפתח, ללמוד ולצמוח, ודעו גם כיצד לתת לאחרים בחזרה. כך תיתנו לעצמכם אהבה ותהפכו להיות הגרסה הטובה ביותר שלכם שביכולתכם להיות .

5. רוב הזמן תצטרכו פשוט לנסות שוב ושוב שימו את הספקות שלכם בצד לרגע ושאלו את עצמכם: "אם אנסה ולא אצליח בפעם הראשונה, מה אפסיד ומה ארוויח?" התשובה היא: "אפסיד את הזמן שהשקעתי וארוויח שיעור שיעזור לי להשתפר בפעם הבאה ובפעם שאחריה". מעט מאוד אנשים מצליחים מיד בפעם הראשונה. למעשה, האנשים שמתמידים וממשיכים לנסות הם אלו שמצליחים. כמעט כולם נכשלים בפעם הראשונה, אז אל תהיו מאלה שמוותרים אחריה.

6. נהלו את הזמן שלכם בחכמה נסיבות החיים והסביבה שלכם משתנים תמיד, אז היזהרו שלא להתבלבל בין הדברים שנראים דחופים לבין הדברים שבאמת חשובים. שאלו את עצמכם מה המחויבויות שלכם, אפילו על בסיס חודשי, והיו מוכנים לעשות שינויים בחייכם בהתאם לשינויים שמשפיעים על חייכם. זכרו להיות אנשים טובים, כנים ומחויבים לאנשים שאתם אוהבים, ושלפעמים תצטרכו לשים דברים בצד לזמן מה בשביל שתוכלו לעשות דברים אחרים וחשובים יותר. זה בסדר – אתם לא יכולים להספיק לעשות הכול, ואתם גם לא

צריכים. העיקר שתשקיעו במה שחשוב באמת.

7. נהלו את הכסף שלכם בחכמה אותו הדבר תקף גם לגבי הכסף שלכם. אל תבזבזו אותו על דברים שאתם לא באמת צריכים, אל תבזבזו אותו בניסיון להרשים אנשים אחרים, ובכלל אל תבזבזו יותר ממה שאתם מרוויחים. אל תאפשרו לכסף שלכם לנהל אתכם בטווח הארוך – יציבות כלכלית היא שקט נפשי, וזה דבר חשוב ככל שעוברות השנים.

8. חלומות יישארו חלומות אם לא תפעלו אם יש לכם חלום, תפסיקו לחלום עליו. התחילו לעשות כבר עכשיו צעדים קטנים מדי יום. בעוד 30 שנה מהיום אתם תתחרטו על כל דבר שלא השגתם, הערכתם או ניסיתם. אז העריכו כבר היום יותר, נסו כבר עכשיו יותר, ועשו את מה שצריך כדי לגרום לחלומות שלכם להתגשם. זה אולי לא יקרה מחר, ואולי לא בעוד שנה, אך אם תמשיכו לפעול, זה בסופו של דבר יקרה.

9. אם אתם באמת רוצים משהו, אתם צריכים לרצות גם את המחיר שלו בהמשך ישיר לטיפ הקודם, חשוב שתבינו שאין פרס שלא מתלווה אליו סיכון או הקרבה. אי אפשר להגיע לשום מקום אם לא מסכימים לצאת להרפתקה, וחלק ממנה כולל קשיים שצריך להתמודד איתם. אז במקום לחשוב רק על מה שאתם רוצים – החלומות או המטרות שלכם – שאלו את עצמכם "על מה אני מוכן לוותר כדי להגיע לאן שאני רוצה" או "מה אני מוכן להשקיע כדי להשיג את מה שאני רוצה?"

10. החיים מוגבלים, ויש יופי באמת הזו הזמן טס, והוא מוגבל. לפיכך אי אפשר לקרוא את כל הספרים שבעולם, אי אפשר ללמוד את כל היכולות שקיימות, אי אפשר להיות כל מה שאנחנו רוצים להיות ואי אפשר להיות את כל סוגי החיים שקיימים. במשחק החיים אנחנו מקבלים מגבלות מסוימות, והשאלה היא איך תגיבו לקלפים שחילקו לכם. תוכלו להתרכז במה שאין לכם או לעבוד עם מה שיש לכם – הגישה שלכם תקבע את איכות חייכם. בסופו של דבר מה שחשוב

זה להתרכז במה שחשוב, וכך אפשר באמת לזכות בחיים טובים. המציאות שלנו מוגבלת, וכך גם של כולם, ובשורה התחתונה ביכולתנו תמיד להתקדם מאיפה שאנחנו נמצאים. עלינו רק לדעת לאן אנחנו רוצים להגיע.

